

Olsztyn, dnia 26 listopada 2018 r.

Organizacja Pracodawców Branży Fiskalnej

ul. V Wileńskiej Brygady A.K. 14C lok. G
10-602 Olsztyn

**Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa**

Dotyczy PT7.8100.1.2018.AMT.435

**OPINIA
do projektu Rozporządzenia
Ministra Finansów z dnia 5 listopada 2018 r.
w sprawie kas rejestrujących**

Działając w imieniu Organizacji Pracodawców Branży Fiskalnej z siedzibą w Olsztynie (dalej: „OPBF” lub „Organizacja”), w związku z opublikowanym na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji projektem Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 listopada 2018 r. w sprawie kas rejestrujących¹ (dalej: „Rozporządzenie w sprawie kas rejestrujących” lub „Rozporządzenie”), wskazuję co następuje.

Celem statutowym Organizacji jest m.in. podejmowanie działań na rzecz rozwoju rynku gospodarczego Polski, jak również wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych i rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki. Ponadto, OPBF kształtuje i upowszechnia zasady etyki w biznesie, a także propaguje normy rzetelnego postępowania w działalności gospodarczej.

W ocenie OPBF niektóre proponowane w Rozporządzeniu zmiany, spowodują znaczący chaos organizacyjny i informacyjny, zarówno po stronie przedsiębiorców, jak i konsumentów, zaś w dłuższej perspektywie wpłyną negatywnie na budżet Rzeczypospolitej Polskiej oraz stabilność działania całego systemu fiskalnego w Polsce.

¹ <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12317958/katalog/12548930#12548930>

Niniejsza opinia ma na celu zwrócenie uwagi na zagrożenia płynące z projektowanego Rozporządzenia w sprawie kas rejestrujących.

Poniżej przedstawiamy stanowisko, dotyczące poszczególnych zapisów Rozporządzenia, które w ocenie OPBF budzą największe wątpliwości.

I.

W pierwszej kolejności pragniemy odnieść się do przepisu § 6 ust. 1 Rozporządzenia, zgodnie z którym:

„§ 6.1 Podatnicy prowadząc ewidencję:

- 1) wystawiają i wydają nabywcy, bez jego żądania, paragon fiskalny przed przyjęciem należności, bez względu na formę płatności, z zastrzeżeniem § 12,*
- 2) w przypadku otrzymania przed dokonaniem sprzedaży całości lub części należności (zapłaty):*
 - a) w gotówce – wystawiają i wydają nabywcy, bez jego żądania, paragon fiskalny z chwilą jej otrzymania,*
 - b) za pośrednictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, odpowiednio na rachunek bankowy podatnika lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem – wystawiają i wydają nabywcy, bez jego żądania, paragon fiskalny niezwłocznie po jej uznaniu na rachunku podatnika, jednak nie później niż z końcem miesiąca, w którym została uznana na rachunku podatnika, a jeżeli przed końcem tego miesiąca dokonano sprzedaży, nie później niż z chwilą jej dokonania”*

Analizując treść przytoczonego przepisu, w aspekcie wydawania paragonu przed przyjęciem należności, należy zauważyć, że częste w obrocie gospodarczym są sytuacje, w których kupujący, nie może, z różnych przyczyn, zrealizować transakcji kartą płatniczą lub nie ma przy sobie wystarczającej ilości gotówki do rozliczenia transakcji. W przypadku wystąpienia takich okoliczności, sprzedawca będzie musiał anulować paragon, tymczasem

anulowanie paragonu fiskalnego już po zakończeniu transakcji powinno być wyjątkiem, a nie powszechną praktyką. Dodatkowo pojawia się wątpliwość, czy tak zakończony paragon (bez dokonania zapłaty przez klienta) powinien zostać ujęty w ewidencji księgowej dotyczącej „Zwrotów towarów i uznanych reklamacji...” (§ 3 ust. 4) czy w ewidencji księgowej dotyczącej „Oczywistych pomyłek...” (§ 3 ust. 5). W ocenie OPBF zaistniała sytuacja trudna będzie dla podatnika do zakwalifikowania do odpowiedniej ewidencji.

W sytuacji, kiedy transakcja kartą bądź gotówką nie dojdzie do skutku z różnych przyczyn, zajdzie konieczność spisania stosownego protokołu zwrotu do paragonu, co wydłuży obsługę klientów i spowoduje kolejki przy kasach.

Ponadto, nie ma możliwości, w obecnie działających na rynku kasach fiskalnych, zmiany formy płatności na paragonie po jego wydrukowaniu. Wystawienie paragonu z deklarowaną przez klienta formą płatności, następnie niezrealizowanie tej transakcji np. z powodu braku środków, spowoduje wygenerowanie błędnych raportów kasjerskich lub zmianowych. Takie raporty podatnicy wykorzystują do rozliczania kasjerów i kontrolowania przepływu pieniędzy.

Należy również wskazać, iż kasjerzy obsługujący kasy fiskalne używają obecnie tzw. funkcji „reszta”. Przedmiotowa funkcja dostępna jest tylko przed ostatecznym zatwierdzeniem paragonu. Projektowane zmiany, uniemożliwią skorzystanie z tej funkcji, a tym samym ani na wyświetlaczu dla klienta, ani też na samym paragonie nie ukaże się kwota stanowiąca resztę za daną transakcję. Brak ten może być odczuwalny szczególnie przez osoby starsze, dla których pamięciowe obliczenie, przysługującej im reszty, może być znacznym utrudnieniem. Niewątpliwie przy wydawaniu reszty może dochodzić do pomyłek, a także oszustw.

Wprowadzona zmiana może być źle odebrana i mieć negatywny wpływ na ocenę ustawodawcy, zarówno przez sprzedawców, jak i nabywców produktów.

Odnosząc się do treści § 6 ust. 1 pkt 2) lit. b) Rozporządzenia, należy zauważyć, że projektowana zmiana, uniemożliwia zaewidencjonowanie transakcji, w sytuacji kiedy wpłata na konto sprzedawcy następuje w ostatnim dniu miesiąca, po jego godzinach pracy lub kiedy jest to ostatni dzień miesiąca i jest dniem wolny od pracy. Takie sytuacje nie należą do rzadkości z uwagi na powszechne korzystanie z szybkich płatności internetowych lub wpłat dokonywanych przez nabywców, posiadających konta w tym samym banku co sprzedawca.

II.

Uzasadnione wątpliwości budzi również przepis zawarty w § 9 ust. 2-4 oraz powiązany z nim § 53 Rozporządzenia:

„§ 9.

(...)2. Podatnik używający kasy korzysta wyłącznie z usług podmiotu prowadzącego serwis główny lub serwis.

3. Podatnik używający kasy może dokonać zmiany podmiotu prowadzącego serwis. O dokonanej zmianie podatnik powiadamia podmiot prowadzący serwis główny.

Do dokonania przez podatnika tej zmiany nie jest wymagana zgoda podmiotu prowadzącego serwis główny.

4. Podatnik, dokonując zmiany o której mowa w ust. 3, jest obowiązany do wyboru podmiotu prowadzącego serwis, który na dzień dokonywania tej zmiany widnieje w wykazie serwisantów, o którym mowa w § 50.”

„§ 53. W przypadku zmiany podmiotu prowadzącego serwis podmiot prowadzący serwis, właściwy po zmianie, składa do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego, aktualizację zgłoszenia danych dotyczących kasy, według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia, w terminie 3 dni od dnia dokonania zmiany.”

Odnosząc się do treści ww. przepisów OPBF pragnie zauważyć, że zrezygnowanie z roli kontrolnej serwisu głównego, jako organizatora zmian serwisów może spowodować ogólny chaos. Skutki nadmiernej liberalizacji mogą być bardzo niekorzystne w perspektywie czasu dla budżetu Rzeczypospolitej Polskiej, a także rzetelności ewidencjonowania oraz stabilności działania urządzeń i całego systemu fiskalnego w Polsce.

Pragniemy przedstawić Państwu przykłady sytuacji, w których zmiana obowiązujących przepisów mogłaby wpłynąć negatywnie na system fiskalny.

Po pierwsze w projektowanym Rozporządzeniu, brakuje określenia limitu czasowego i konsekwencji za niepowiadomienie serwisu głównego przez podatnika o zmianie serwisu, co mogłoby spowodować, że taka informacja w ogóle do niego nie dotrze. Brak takiego

powiadomienia spowoduje, że serwis główny odpowiedzialny za prowadzenie serwisu kas rejestrujących w Polsce będzie posiadał nieprawdziwe informacje o prowadzącym serwis danej kasy. Według projektowanych zmian wszystko zależeć ma od dobrej woli podatnika.

Po drugie, dotychczasowy serwis nie otrzyma informacji o zmianie serwisu i będzie całkowicie pominięty, co może spowodować nieświadome świadczenie usług serwisowych na rzecz podatnika. Wezwanie serwisu przez osoby dotychczas upoważnione przez podatnika (menedżerowie, kierownicy, kasjerzy) może wprowadzić w błąd niczego nieświadomego serwisanta dotychczasowego serwisu. Naraża to podatnika na konsekwencje wynikające z faktu dopuszczenia do serwisowania danej kasy nieuprawnionego już serwisanta.

Dotychczas procesem dostarczania decyzji o zmianie serwisu do zainteresowanych stron zajmował się serwis główny. Powiadamiał stary i nowy serwis, podatnika, a ten swój Urząd Skarbowy.

Zgodnie z projektowanymi przepisami będzie istniała możliwość wybrania przez podatnika (nowego) serwisu z Biuletynu Informacji Publicznej KAS. O zaistniałym fakcie podatnik powiadomi wyłącznie serwis główny pomijając serwis dotychczasowy oraz serwis nowy, gdyż z projektu rozporządzenia nie wynika taki obowiązek. Nowy serwis nie powiadomi Urzędu Skarbowego właściwego dla podatnika, ponieważ nawet nie wie, że jest serwisem tej kasy, a więc obowiązek serwisu o poinformowaniu naczelnika Urzędu Skarbowego nie zostanie spełniony.

Brak informacji do dotychczasowego serwisu o zaistniałej zmianie może spowodować nieumyślne naruszenie zasad serwisu.

Dotychczas podatnik wypełniał formularz zmiany serwisu udostępniony przez serwis główny. Stosowny formularz zawierał wymagane przez serwis główny informacje np. pełne dane urzędu (model, numer seryjny i unikatowy, dane Urzędu Skarbowego, pełne dane podatnika, zgodę serwisu przejmującego). Brak wzorów zawiadomień podatnika, jak również brak wymagalności lub kompletności konkretnych informacji np. których urzędów dotyczy pismo, szczątkowe informacje w piśmie od podatnika, mogą uniemożliwić zaewidencjonowanie takiej zmiany przez serwis główny i w konsekwencji spowodować brak możliwości pełnienia swojego zadania.

Nie można również tracić z pola widzenia faktu, że częste zmiany serwisu mogą ułatwić nieuczciwym podatnikom i osobom lub firmom podszywającym się pod podmioty prowadzące serwis, uniknięcie odpowiedzialności za np. modyfikację urządzenia, tym bardziej, że nie ma w projektowanych przepisach obowiązku wykonania przeglądów kas po zmianie serwisu. Obecnie podmioty prowadzące serwis stoją na stanowisku, że przegląd kasy po zmianie serwisu należy wykonywać, aby poznać faktyczny stan urządzenia i wziąć za nie odpowiedzialność. Proponujemy dodanie zapisu w rozporządzeniu o obowiązku wykonania przeglądu kasy po zmianie serwisu.

Należy z całą stanowczością podkreślić, że obecnie serwisy główne są bazą wiedzy dla Urzędów Skarbowych, jak również dla podatników i pozostałych serwisów. Obecnie stosowane procedury przy zmianie serwisów zapewniają bezpieczeństwo wszystkim zainteresowanym stronom. Serwisy główne są jedynymi instytucjami mogącymi zweryfikować dany serwis i serwisantów, pozbawienie ich tej roli spowoduje chaos i dezorganizację.

Nieuprawniony dostęp nieuczciwych osób do kas fiskalnych z uwagi na brak wcześniejszej weryfikacji może stać się realnym problemem.²

W uzasadnieniu do Rozporządzenia przy omawianiu ww. § 9 pojawia się stwierdzenie, że wprowadzona zmiana ma na celu zwiększenie konkurencyjności serwisów i ułatwień dla podatników (skracanie procedury zmiany serwisu kas), oraz zmniejszenie kosztów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. W ocenie Organizacji, proponowane zmiany idą jednak za daleko i mogą wywołać niepożądane skutki, odwrotne do zamierzonych. OPBF proponuje, aby wprowadzić kompromisowe rozwiązania, które wyeliminują niektóre z obecnych utrudnień i będą korzystne dla podatników.

Można na przykład rozważyć ograniczenie czasu na wydanie decyzji (zatwierdzenie) przez serwis główny do 3 dni roboczych. Z kolei, aby wykluczyć uznaniowość serwisów

² - przykłady nieuczciwych praktyk pojawiały się w Polsce ostatnimi czasy np. w zakresie dotyczącym nieuprawnionego legalizowania wag:

<http://pulawy.naszemiasto.pl/artukul/oszust-w-pulawach-legalizowal-wagi,1936261,art,t,id,tm.html>

<http://malbork.naszemiasto.pl/archiwum/nielegalna-legalizacja-wag,211763,art,t,id,tm.html>

- kwestia legalnego wyrabiania „kolekcjonerskich” dokumentów tożsamości lub uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych jest niestety wykorzystywana w obrocie na terenie RP przykład : www.dokumencik.pl

głównych przy wydawaniu decyzji, OPBF proponuje rozwiązanie, gdzie jedynym powodem odmowy przekazania serwisu kasy przez serwis główny do konkretnej firmy, będzie brak posiadania przez nią aktualnych uprawnień. Takie rozwiązanie będzie przede wszystkim bezpieczne dla podatnika (dziś i w przyszłości podczas kontroli, gdyż posiadając decyzję od serwisu głównego, podatnik będzie miał pewność, że nowy serwis jest zweryfikowany i posiada aktualne uprawnienia na dany model kasy). Ponadto przy przekazaniu serwisów można rozważyć wprowadzenie rozwiązania analogicznego do stosowanego w przepisach dotyczących RODO.³ Proponowane przez Organizację rozwiązania zapewnią odpowiednią konkurencję na rynku, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa fiskalnego, jak również zmniejszeniu kosztów dla podatników.

Mając na uwadze powyższe, nie ulega najmniejszej wątpliwości, że projektowane zmiany przyniosą więcej strat niż korzyści, Skarb Państwa może utracić kontrolę nad systemem rejestracji podatku VAT. Proponujemy pozostawienie dotychczasowych, sprawdzonych już rozwiązań w zakresie procedury zmiany serwisu, lub uwzględnieniu propozycji OPBF.

Dodatkowo zwracamy uwagę, że zawarty w § 53 termin 3 dni jest nieprecyzyjny. Nie jest bowiem jednoznaczne, czy chodzi o 3 dni robocze, czy też kalendarzowe. Kwestia ta powinna być dookreślona we wszystkich miejscach, gdzie w Rozporządzeniu pojawiają się terminy. Proponujemy, aby terminy wynosiły 7 dni.

³ Rozwiązanie zastosowane w RODO:

Zgodnie z Art. 12 Administrator ma różne obowiązki wobec osób których przetwarza dane. Jednym z nich jest udostępnienie kopii danych. Co do zasady jest to prawo wolne od opłat. Jeżeli jednak żądania osoby, której dane dotyczą, są ewidentnie nieuzasadnione lub nadmierne, w szczególności ze względu na swój ustawiczny charakter, administrator może: a) pobrać rozsądną opłatę, uwzględniając administracyjne koszty udzielenia informacji, prowadzenia komunikacji lub podjęcia żądanych działań.

III.

Kolejnym przepisem, budzącym nasze uzasadnione wątpliwości jest następujący paragraf:

„§ 63. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia wykaz serwisantów w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw finansów publicznych do dnia 31 marca 2019 r.”

Na podstawie powyższej zmiany, podatnik będzie mógł co prawda sprawdzić ważność danego numeru uprawnień wybranego przez siebie serwisu, jednakże bez udziału serwisu głównego może podjąć decyzję dla siebie niekorzystną. Nie ulega bowiem wątpliwości, że sprawdzenie uprawnień danego serwisanta, na podstawie ww. przepisu, będzie złudne. Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, że serwis może być w okresie wypowiedzenia umowy.

W projektowanych przepisach serwis główny nie będzie już musiał wydawać zgody na zmianę serwisu. Połączenie tego z upublicznieniem informacji o ważności numeru uprawnień i numeru NIP podmiotu prowadzącego serwis kas będzie stanowiło pole do nadużyć.

Przykładowo istnieje ryzyko, że osoba nieuczciwa pozyska numer uprawnień i NIP serwisu z Biuletynu Informacji Publicznej, wzór legitymacji jest ogólnodostępny. Mając wszystkie potrzebne dane osoba nieuprawniona może dokonać nadużyć narażając tym samym na negatywne konsekwencje podatnika.

IV.

Pragniemy również zwrócić uwagę na treść następującego przepisu:

„ § 31. 1. W przypadku zakończenia używania kas on-line w przypadku zakończenia działalności gospodarczej lub pracy tych kas w trybie fiskalnym, podatnik:

1) wystawia raport fiskalny dobowy;

2) dokonuje zapisu danych z pamięci chronionej na zewnętrzny, elektroniczny nośnik danych;

3) niezwłocznie przy pomocy serwisanta zapewnia przejście kasy w tryb tylko do odczytu i dokonuje odczytu zawartości pamięci fiskalnej kasy poprzez wystawienie raportu fiskalnego rozliczeniowego lub łącznego raportu fiskalnego rozliczeniowego oraz sporządza z tej czynności protokół, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia;”

(...)

"§ 34. W przypadku zakończenia używania kasy z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii w przypadku zakończenia działalności gospodarczej lub pracy tych kas w trybie fiskalnym, podatnik:

1) wystawia raport fiskalny dobowy i raport fiskalny okresowy (miesięczny);

2) niezwłocznie, przy pomocy serwisanta, dokonuje odczytu zawartości pamięci fiskalnej kasy poprzez wystawienie raportu fiskalnego rozliczeniowego i sporządza z tej czynności protokół, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia;"

(...)

W powyższym przepisie (§ 31 pkt 3 i § 34 pkt 2) należałoby skonkretyzować przedział czasowy, wskazując na 7 dni, jednak nie później niż w dniu zakończeniu działalności gospodarczej, gdyż użycie słowa niezwłocznie, jako niedookreślonego prawnie, może powodować niekorzystne konsekwencje dla podatników.

Szybyne ustalenie terminu odczytu kasy fiskalnej pozwoli wyeliminować z rynku nieodczytane kasy fiskalne, których właściciele zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej. Pozostawienie na rynku kas fiskalnych bez zamkniętych modułów fiskalnych może powodować wykorzystywanie ich w celu ukrywania przychodów przez nieuczciwych przedsiębiorców.

Proponujemy także, żeby w obu ww. przepisach dotyczących odczytów kas, obowiązkowe było dostarczanie do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego, książki serwisowej w celach kontrolnych.

**Poniżej przedstawiamy uwagi do przepisów Rozporządzenia,
o charakterze technicznym. Sformułowania zawarte w tych przepisach
są w wielu miejscach nieprecyzyjne.**

V.

„§ 2 Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

(...)

33) serwisancie – rozumie się przez to osobę fizyczną działającą w imieniu i na rzecz podmiotu prowadzącego serwis główny lub serwis, która wykonuje serwis i posiada upoważnienie do wykonywania serwisu i identyfikator serwisanta, wystawione przez podmiot prowadzący serwis główny”

Zwracamy uwagę, że użyte wyżej sformułowanie „identyfikator serwisanta” jest nieprecyzyjne. Naszym zdaniem jako identyfikator serwisanta należy rozumieć zarówno legitymację, jak i przyrząd do plombowania. Brak dookreślenia tej kwestii może powodować trudności interpretacyjne.

VI.

„§ 6. 1. Podatnicy prowadząc ewidencję:

(...)

6) wpisują w książce kasy przypisanie odpowiednich oznaczeń literowych do danej stawki podatku lub zwolnienia od podatku, o których mowa w pkt 5”

Należy zauważyć, że projektowane zmiany uniemożliwiają podatnikowi wpisanie stawek VAT w książce serwisowej, gdyż nie ma tam stosownych pól do przedmiotowego wpisu.

VII.

„§ 23. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności skutkujących zmianą właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego, podatnik w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tych okoliczności składa do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgłoszenie danych dotyczących kasy, według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia, o zarejestrowanie w prowadzonej przez naczelnika urzędu skarbowego ewidencji kasy pod dotychczasowym numerem ewidencyjnym.”

Powyższy przepis nakazuje zgłosić do właściwego urzędu skarbowego dane dotyczące kasy. OPBF postuluje, aby podatnik był zobowiązany zgłosić przedmiotowe okoliczności również do właściwego serwisu. Jest to uzasadnione faktem, iż podmioty prowadzące serwis kas będą zobowiązane składać do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego wykazy wykonanych, obowiązkowych przeglądów technicznych kas (vide: projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – prawo o miarach). W związku z powyższym podatnik winien informować serwis o zmianie urzędu skarbowego, aby serwis miał możliwość prawidłowo składać wykazy do właściwego dla podatnika urzędu.

VIII.

„§ 31. 1. W przypadku zakończenia używania kas on-line w przypadku zakończenia działalności gospodarczej lub pracy tych kas w trybie fiskalnym, podatnik:

3) niezwłocznie przy pomocy serwisanta zapewnia przejście kasy w tryb tylko do odczytu i dokonuje odczytu zawartości pamięci fiskalnej kasy poprzez wystawienie raportu fiskalnego rozliczeniowego lub łącznego raportu fiskalnego rozliczeniowego oraz sporządza z tej czynności protokół, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia;

4) składa protokół z odczytu zawartości pamięci fiskalnej kasy wraz z załączonym raportem fiskalnym rozliczeniowym lub łącznym raportem fiskalnym rozliczeniowym w terminie 3 dni od dnia sporządzenia do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego”

„§ 35. W przypadku zakończenia używania kasy z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii, gdy wystąpiły okoliczności określone w § 46, podatnik sporządza i składa do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego wniosek o wyrejestrowanie kasy z ewidencji kas,

według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do rozporządzenia, w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii protokołu, o którym mowa w § 46 ust. 4.”

„§ 32. W przypadku zakończenia używania kasy on-line, gdy wystąpiły okoliczności określone w § 46, podatnik sporządza i składa do właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego wniosek o wyrejestrowanie kasy z ewidencji kas, według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do rozporządzenia, w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii protokołu, o którym mowa w § 46 ust. 4.”

Organizacja zwraca uwagę, że termin „niezwłocznie” jest niedookreślony prawnie. Sugerujemy wskazywać precyzyjne ramy czasowe, aby możliwe było wywiązanie się z obowiązków narzuconych Rozporządzeniem. Wszędzie gdzie mowa jest o 3 dniach należałoby uwzględnić termin 7 dni.

IX.

„§ 41. 1. Podmiot prowadzący serwis główny prowadzi dokumentację serwisu.”

Organizacja zauważa, że projektowana dowolność zmian serwisu przez podatników, bez potwierdzenia przez serwis główny doprowadzi do niemożliwości prowadzenia rzetelnej dokumentacji przez serwis główny, gdyż rozproszone staje się uzupełnianie dokumentacji (np. podatnik informuje serwis główny o zmianie podmiotu prowadzącego serwis – nie ma pewności czy skutecznie) bez jednej ścieżki nadzorowanej przez organizatora serwisu, w § 6.1. 6) podatnik wpisuje w książkę przypisanie stawek vat ale nie przekazuje dokumentacji do serwisu głównego, jak to ma obowiązek właściwy serwis, przez co sporządzenie DUPLIKATU książki serwisowej może być wadliwe.

„§ 41. 2. Podmiot prowadzący serwis przekazuje podmiotowi prowadzącemu serwis główny dokumentację serwisu lub jej kopię, za okresy kwartalne, do 10. dnia miesiąca po zakończeniu kwartału. W przypadku przekazania dokumentacji serwisu, podmiot prowadzący serwis zachowuje jej kopię.”

Organizacja zwraca uwagę, że ustawodawca powinien określić czas, przez jaki powinna być przechowywana dokumentacja oraz ich kopia.

X.

„§ 42. 1. Serwis jest wykonywany przy pomocy upoważnionych serwisantów. Upoważnienie do wykonywania serwisu wystawia serwisantom podmiot prowadzący serwis główny.”

OPBF sugeruje, aby w powyższym przepisie po słowie „serwisu” dopisać sformułowanie: „w imieniu i na rzecz podmiotu prowadzącego serwis główny lub serwis”. Dzięki takiemu zapisowi nastąpi formalne przypisanie serwisanta do konkretnego serwisu, co jest konieczne ze względu na fakt, że umowy serwisowe zawierane są pomiędzy serwisami głównymi i serwisami, a nie serwisantami. Uzasadnione jest zatem, aby upoważnienia wydawane serwisantom powiązane były z konkretnym podmiotem posiadającym umowę serwisową.

„§ 42. 2. Potwierdzeniem upoważnienia serwisanta jest identyfikator serwisanta wystawiony przez podmiot prowadzący serwis główny, według wzoru stanowiącego załącznik nr 7 do rozporządzenia.”

Organizacja zwraca uwagę, że w projektowanych zmianach na identyfikatorze (legitymacji) brak jest miejsca na dane podmiotu prowadzącego serwis, znajdują się jedynie dane prowadzącego serwis główny. Trzeba zauważyć, że bardzo łatwo podrabiać takie legitymacje, zaś klient nie będzie w stanie zweryfikować z jakiego podmiotu prowadzącego serwis pojawił się serwisant. Zachodzi ponadto konieczność doprecyzowania, czy identyfikator serwisanta to zarówno legitymacja, jak i przyrząd do plombowania.

Zachodzi konieczność poprawienia załącznika nr 7 (awers) poprzez dodanie: nazwy, adresu, numeru NIP podmiotu prowadzącego serwis, na rzecz którego serwisant prowadzi serwis. Wskazane dane były wcześniej prezentowane we wzorze identyfikatora (legitymacji) serwisanta w poprzednim Rozporządzeniu w sprawie kas rejestrujących z 2013 r.

XI.

„§ 47. Podmiot prowadzący serwis główny, na wniosek podatnika, wydaje duplikat książki kasy. Duplikat książki kasy zawiera na stronie tytułowej napis „DUPLIKAT” oraz wszystkie

dotychczasowe wpisy, w szczególności dane dotyczące obowiązkowych przeglądów technicznych.”

Odnośząc się do powyższego przepisu należy zauważyć, że podatnik może nie poinformować lub poinformować z dużym opóźnieniem serwis główny o zmianie serwisu. W konsekwencji serwis główny nie będzie miał możliwości prawidłowego wystawienia duplikatu książki serwisowej.

„§ 51. 1. Serwis należy podjąć nie później niż w ciągu 48 godzin od chwili zgłoszenia przez podatnika, chyba że dokonano innych ustaleń z podatnikiem.”

Powyższy obowiązek może okazać się nie do spełnienia, gdyż serwis nie wie, czy zajmuje się daną kasą rejestrującą. Z uwagi na proponowane „uwolnienie serwisów” (§ 9.3) może dojść do sytuacji, że serwis nie będzie w stanie zapewnić odpowiedniej ilości serwisantów, nie znając aktualnej liczby obsługiwanych przez siebie kas rejestrujących.

Pojawia się również wątpliwość, czy zgłoszenie podatnika o awarii do serwisu, który nie jest serwisem właściwym dla podatnika jest skutecznym zgłoszeniem, które należy podjąć w ciągu 48 godzin.

W niniejszej opinii wskazaliśmy zagrożenia, które w naszej ocenie mogą wystąpić w przypadku, gdyby Rozporządzenie w sprawie kas rejestrujących zaczęło obowiązywać w zaproponowanym kształcie. Wyrazamy głęboką nadzieję, że przedmiotowa analiza będzie stanowiła asumpt dla rezygnacji z dyskusyjnych postanowień projektu Rozporządzenia.

Z poważaniem

Prezes Zarządu OPBF

Marcin Monkiewicz